

SỮA NESTLÉ
MILK CONDENSED
SỮA KHỎE CỦA TRẺ CON NHỮNG CHẤT BỔ

Bao thán cho Chính-phủ Pháp
Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ
nh các nhà thương binh và các trường học Lyons & Khắp Đông-Dương

Núi Ngự sông Hương có thú chi vui...
Đĩa hát
RUYẾT-ĐIỀU đến bực nào,
Quí ngời đã rõ.
 Nay xin giới thiệu thế máy hát mới về, giáng cấp, trên nắp đậy được 8 đĩa, di đàn mang theo rất tiện, máy hát đĩa máy tự động, giây thừng lớn (22mm) mà giá chỉ có **12\$**. Cũng có thể thương giá **7\$** và **9\$**.
Mme H. Richard, 57, rue Gia-long, HUE
Đại-Lý & TRUNG-KY
 máy và đĩa hát BEKA
 Các thế đàn lớn của hãng COUSNON - Paris
 Có thể máy chụp hình và các bản đĩa như bản PHÁP CATALOGUE với nhau

Nói ngóng chơi

Rõ bài toán của kẻ giàu mà rít!
 Có lẽ gì mấy cụ giàu mà bần xáo, hay nói cho có vẻ chương: mấy cụ trẻ phú! Họ làm chuyện gì, bao giờ cũng tinh ranh quanh lều quẩn áo cho đồng xu khỏi ra ngoài cái túi họ, ngoài ra có biết quái gì. Nhưng ba mươi đời, vì quá lười nhàn, họ lại bay xoang nhiều bài toán đến đần độn!

Cái chuyện cụ X ở một phủ về tỉnh trong dưới này, nghe mới nghe người!
 So với trong hạt, cụ này cũng đứng vào bậc nhất nhì về của cải; thuở nay cụ ta, ngoài đám ruộng và số tiền tích ra để vào, chẳng biết trời đất có gì nữa. Gần đây cụ có cậu con, cụ tung tư lăm, vì cụ mới đỗ học ra « rước » cho cậu một cái chầu thiết là to: chầu chánh tổng dụng! Cái qui trong đời cụ. Mà rồi, cậu em mới đỗ này lại mang bệnh sơ sơ gì đó; cái nghề « nhà giàu đời tay, ăn mày đồ ruột », cụ nghe đầu có tiếng thầy thuốc là mới về làm thuốc ngay.

Một bữa tháng trước đây, có anh lang về ngựa từ nguyên « làm hết bệnh », ra đơn cần một ít thuốc hồ vôi ba chực học (phải biết thuốc Bắc mà làm vậy cũng ghê lắm đấy) về làm! Cậu em rồi dựng anh thầy ba que, thầy chánh « uống một ít không ra gì, mà bệnh càng thêm », không uống nữa.
 Quái! cái thằng con ăn ngội! của đầu có của bố không! Thầy thuốc bở! Lành cụ già lều quẩn xưa nay vẫn không chịu để một xu ròi ra vô dụng, các bạn đoán thử cụ tính làm sao « tiền » cái ít thuốc đó đáng ấy? Không lo, mệo đầu cụ đã sẵn bạc phỉ như chiếc cối xay, để rồi bỏ vào nồi nấu sữa, nhưng cũng cứ đem ít thuốc ấy ra dùng, quyết mình cho

Nắng, mùa hạ!
 Ai nghĩ đến nắng mùa hạ thời tiết cũng ngời ngời đến ào ào mát. Vậy muốn được hưởng đẹp giá rẻ xin mời ngay lại hiện:

AN - THÀNH
 mà xem có đủ các thứ áo quần, quần áo mới: Chemisette en moderne, 1\$00; Elegant et Floral; 0\$80; Elegant en élastique, 0\$80; chemisette Avia 0\$80; maillots Sport 0\$45; 0\$35; 0\$25; giầy trắng để cặp đôi hiện 0\$80; 1\$50; hiện Con Ngựa 1\$30. Lụa rọi hoa có từ hàng 0\$80, 0\$70, 0\$60, 0\$50, 0\$40. Toner-coutin rất đẹp 2\$00 một thừng, may một bộ quần áo tây chỉ hết có 5\$00.
An-Thành
 41 Rue de la Saie HANOI

bỏ, cho mấp míi đến... chừng nào mà không biết!
 Chẳng bao lâu, ác nghiệt thay cho là thuốc! nó vì quá hồ hay cố trái cụ ta mà sống lên, cụ mà có cặp mắt! Cụ phát quát, mới biết cái nào bộn xộn của mình nó cho mình một bài học rõ ràng. Từ cười là hiện cụ lão đang lên một mô hình làm cho sáng mắt trở ra!
Một bài toán của kẻ giàu mà rít!
VUI NÓI

Kho Chuyện

Hôm 25 Jula, cách Hải phòng chừng 14 cây số, một chiếc thuyền bị sóng đánh Ph. 27 người rớt hải xuống sông. 10 người mất tích. Hàng sau mới tìm được vài ba cái xác đầu bả. (Theo Việt báo)

Một rỗi độ 30 dân làng Thanh-bà, hạt Chy-lon (Nam-b), đến về ăn, bị lý hương thu thuế, họ than oán. Ăn bị bắt chửi về tòa bố Chy-lon. Hai người bị tống giam, còn thì thả về.

Trong kỳ thi thi học & Huế mới rồi, về bài ám tả quốc văn, nghe tìm thấy giáo phần nào vì bài luận bả con gái cho ra nghĩa chữ « chập lóng ». Các thầy nói chính họ chửi chửi, mà ở bệ trước cũng chửi, lại có khi còn bắt ai kia nữa, cũng chửi nữa!

Tướng-giới-Việt-lâm bị Trương-Quốc-Lương bắt giam ở Tây-an, sau có viết một bản sách để « là ngày tại Tây-an », có bài tựa của Trương-phu-Nhân (Tống-my-tàh sử cũ), được dân Tân-mưu và cũ. Ngự trưai ba tuần là cuối tháng Jula mà bản được ba mươi lăm vạn quyển!
 Sách này về chúng họ Trương viết bằng tiếng Anh, sau lại cho người dịch ra tiếng Trung-quốc.

Từ 25 Jula, hai vợ chồng người Thổ Ly-vân-Tham ở xã Gia-phú, tỉnh Lạc-hay (Bắc-kỳ) làm ở chợ cạnh lều ngoài chợ, bị một kẻ thù chửi rủa đầu óc hại!
 Hàng thủ có lẽ là một người trước kia đi nơi Vi-thi-Bang (vực Ly-vân-Tham), nhưng thì sống bằng nghề, mà lại kết duyên chạp Thâm. (Theo Đông-Pháp).

Tên Phó án Saigon vừa rồi y án tòa Vương-tri, phải người thầy trường rắng Anam một « cái » khá nạc.
 Nguyễn M. Perrille có tên hiện trường rắng P. Thanh anh nhỏ 2 cái răng và làm phonhage Đam đó, M. Perrille nghe đầu, đến từ Tây của lại Khá lành, M. Perrille hiện M. Thanh đôi đôi thương, mà làm-đoan nhay người Pháp cũng đứng ra một tiền số, hiện M. Thanh đôi đôi thiệt hại, việc là người Nam không bằng cấp mà cũng làm nghề trường rắng.
 Tòa Vương-tri Saigon hiện án M. Thanh 50 quao, trả cho M. Perrille 200\$ thiệt hại và 1\$ cho Liên-đơn nhay y. M. Thanh chửi đầu, thì tòa Phó án cũng y.

Tên Trương trị Hải-phòng, sáng hôm 3 Julliet đã đem xe về M. Bricart đi ô-tô của chủ người thầy mệo Đứ-vân-Dun 22 tuổi ở ở Thương thành.
 Tòa huyện án Bricart 4 năm thì án treo, 1200 quao tiền phạt, và rút giấy phép cầm lái ô-tô trong 3 năm.

Lưu kỹ ở Hanoi lại thầy có học gì. Học kỹ in theo giấy « con ông » cũ, còn 1\$ theo hiện giấy mới.

THƠ TÍN

Công ông Dương-quan-Huân,
 Phan-thiết
 Đưa mandat 1000 Ang trị tiền báo cáo 10 5-37.
 Ô. Nguyễn-tư-Sò, Vinh-diện,
 Falfco
 Đưa mandat 1001 Ang trị tiền báo cáo lý ròi.

Ô M. T. C. Phủ-yến
 Hai chữ « cái » cho Tây lý trong núi cụ thường phẩm hàm thì để làm ròi, còn đem tiền tư lịch và trợ thuế « chỉ lương, v. v. » hết hợp thời, nên không đáng được.

Ô. Hồ ngọc-Tám, Lê-thầy, Quảng-binh
 Không thể nhận lời ông được

Ô. Phạm-vân-Tân & Nhân-lý, Vinh-lộc, Thanh-hóa
 Ông có đưa đơn tới nhà pháp luật, xin miễn đóng.

Ô. Th. Ng. Phan-thiết
 Mấy tư lý cả quá, nên « miễn đóng ».

Ô. Phan-thúo-Tao Kontum
 Việc ông hỏi đó, bản báo không biết ròi.

Ô. Lê-Vân, Tường-xá, Đức-thọ, Hà-tĩnh
 Hai và « em trước không nhận được ».

Ô. Th. C. Đức-thọ, Hà-tĩnh
 Về việc có học sát bắt, bản báo không nhận được bài lại cáo trước, nên bài sau này mới dứt ngang giữa chúng, hạt mất đơn đầu, không thể đáng được. Còn là đơn của tòa Tỉnh Tòa địa phương trước, sẽ kêu nơi khác, vì bản đầu cũng giao về Tỉnh Tòa xít.
 T. B.

Đĩa hát VICTOR Phụng - Hào 1937

Miles Phùng-Há, Tư-Sang.
 M.M. Năm-Châu, Tư-Út ca nhiều bản mới độc sắc. Đĩa hát bộ Saigon TÂN-THÀNH-BAN danh tiếng nhất ở Nam-kỳ. Hương-dạo, hát Cao-Niên, đờn ngũ âm.

Đại lý đĩa, VICTOR, máy hát DOUGLUS và máy VICTROLA
LÊ-VÂN-TÀI
 52 - rue G. Gagnemer - 52 SAIGON

Trong nhà trường của
 cũng phải có sáng
THUỐC HƯỠN VALDA
 PASTILLES
 VALDA
 động khi, có con nit đi học. Khi có ông già có ra ra, Công bố người phải đi ra, tới sự làm.
 THỊ ĐEM THEO TRONG MINH hoặc ngâm cho thong củ thong hai Khôi bình.
 hoặc ngâm mà trừ bệnh, như Ki và mũi, đau cổ, mắt đỏ, ho đóm, tức ngực, đản, v.v.
 MÀ NHƯ LÀ PHẢI NHỚ dùng lấy mỗi thứ
THUỐC HƯỠN VALDA
 PASTILLES
VALDA
 MỘT THIẾT PHẢI

THUỐC LẠU Á-CHAU CÔNG HIỆU LẠ LÔNG!!

Thuốc này của vị Táo-y-Học mới phát minh ra rất là hiệu nghiệm, uống vào đầu đầu thì bệnh lui dần dần, người nhẹ uống độ 3 - 4, người nặng uống độ 6 - 7 là tiếp tục uống mạnh. Chất thuốc rất lành, không hại sinh đạo. Bản báo có thể ông đáng được. 1 - Thuốc trị chứng lỵ mới phải, cứu tiếp tục uống, rất đầu và ra má.

2 - Thuốc trị chứng lỵ lâu ngày chưa được tiếp tục, đi tiêu như thường, lỵ trắng, lỵ vàng, hoặc cũng độc như nước vò gạo, lỵ như như như nước, như rai gá v. v. giá một vỏ 1\$00, năm vỏ 5\$00.
 Bán tại:
Á-CHAU DƯỢC - PHÒNG
 117 phố Hàng-Bông (Chợ-guồn) HÀ-NOI

ĐẠI VÓ DÀI PHAN-THÀNH-KHUYẾN

(Qui-nhơn, Bình-Đinh)
 12 13 14 15 JUILLET 1937
 Mừng 5 đầu mừng 8 tháng 6 Annam)
VỎ HỒNG-MẠO VỎ ANNAM - VỎ TÀU
 Nhiều tay và-địch Trung-Nam-Đào đến dự thì và-tranh giải thưởng của thành phố Qui-nhơn cũng nhiều vì trong gia hiện cho. Có tiền thưởng và tiền để rút rắng-đàng.
 Giải thưởng Đệ-nhiệt: 50000 hiện rắng cho và-ni nên thưởng đặng danh thi Nam-kỳ hay là Bắc-kỳ.
 Ban Tổ-chức kính cáo

Đờ-bờ-ray cười và nói:
 - Được lắm, miễn bài ông bà cho phép. Có điều nên biết đối với cái tài của cô, ngân sách của bộ chúng tôi không được xứng đáng cho lắm.
 Bà Đờng-lát nói với Cọt-ni-li:
 - Thời mấy ra đi.
 Cọt-ni-li đi ra; một hồi sau bà Đờng-lát ra ngồi bên Đờ-bờ-ray.
 Hai tay bà gờn với con chó, nhưng trí bà tưởng như đương nghĩ một việc gì.
 Đờ-bờ-ray ngồi im và dăm dăm nhìn bà. Một hồi lâu, chàng cất tiếng hỏi:
 - Này bà, hãy nói thiệt cho tôi biết: có chuyện gì xúc phạm đến bà phải không?
 - Không.
 Bà liền đứng dậy đi lại gần cái kính đứng soi, và tiếp:
 - Người ta làm cho tôi sợ hết hồn.
 Đờ-bờ-ray đứng dậy định lại yên đi bà, thì cửa ngoài thình lình mở, Đờng-lát bước vào, nên chàng thanh niên ta ngồi trở xuống ghế.
 Nghe tiếng cửa mở, bà Đờng-lát xây mặt ra, thấy chồng bà vào, bà hết sức lấy làm lạ.
 Đờng-lát nói:
 - Chào bà nó, chào anh Đờ-bờ-ray.
 Bà Đờng-lát nghĩ là chồng bà

BÁ = TƯỚC MÔNG = THÈ = TÔN
 (LE COMTE DE MONTE-CRISTO)
 PHÁP - QUỐC LỊCH-SỬ "HỮU-THUYẾT"
 Tác-giá: Alexandre Dumas 85 196 Dịch-giá: Nam-Son

đến thình lình như vậy cốt để xin lỗi bà về những lời nói cay của ông trong cả ngày hôm ấy.
 Không chào trả chồng bà, bà trở lại chỗ ngồi cũ và nói với Đờ-bờ-ray:
 - Anh Đờ-bờ ray, um quyền sách hoặc tờ báo gì đọc nghe chơi.
 Đờ-bờ-ray mới nghe bà Đờng-lát nói như thế có vẻ bực ngợ, nhưng rồi cũng đưa tay lấy một cuốn sách để trên bàn gần bên.
 Đờng-lát gõ lại mà nói:
 - Xin lỗi, đã mười một giờ rồi, bà nó thức khuya lắm rồi; và anh Đờ-bờ-ray ở xa...
 Tuy giọng nói của Đờng-lát vẫn dịu dàng phép tắc, nhưng Đờ-bờ-ray lấy làm chột dạ lắm. Bà Đờng-lát cũng hết sức lấy làm lạ, bèn xây lại nhìn chồng bà, nhưng Đờng-lát đương lui cui đi một lát bả nên không thấy. Bà bèn xây qua nói với Đờ-bờ-ray:
 - Anh Đờ-bờ-ray, anh cứ đọc nghe, tôi không buồn ngủ chút nào hết; và tôi còn nhiều chuyện nói

với anh trong đêm nay; anh phải rún thức mà nghe.
 Đờ-bờ ray trả lời:
 - Vâng, tôi xin chịu ý bà.
 Đờng-lát nói:
 - Anh Đờ-bờ ray, tôi xin anh để ngày mai hãy nghe chuyện bà nó; đêm nay vợ chồng tôi có chuyện quan hệ cần phải bày giải với nhau.
 Câu nói này làm cho cả Đờ-bờ-ray cả bà Đờng-lát hững hờ, hai người nhìn nhau như bởi nhưn cách đối phó; nhưng quyền chủ nhà, quyền người chồng khi nào cũng thắng.
 Đờng-lát thêm:
 - Anh Đờ-bờ-ray, anh chớ có tưởng lầm rằng tôi dốt nát, không, không phải thế đâu: Ý là việc bất đắc dĩ vì đêm nay tôi có chuyện bất thường cần phải nói với bà nó.
 Đờ-bờ-ray đứng dậy chào rồi đi ra.
 Đờ-bờ-ray ra rồi, Đờng-lát lại ngồi chỗ chàng, xếp quyền sách kia lại và gờn với con chó, nhưng con chó không có cảm tình với ông ta

như với Đờ-bờ-ray, toàn cần, nên ông ta nắm cổ nó lia vào một góc phòng, trên một cái ghế dài.
 Bà Đờng-lát nói giọng giận dữ:
 - Ông tiền bộ làm đấy; thường ông chỉ thờ bả, hôm nay ông lại tàn ác.
 - Vì hôm nay tôi buồn bực hơn mọi ngày.
 Bà Đờng-lát ngạc nhiên bà với cặp mắt ghét cay ghét đắng.
 Thường Đờng-lát không chịu cái ngờ như vậy, nhưng hôm nay lại làm ra bộ như không để ý đến.
 - Sự buồn của ông có cần bộ gì đến tôi? có làm gì được tôi? ông ở ở nhà ông có được không?
 - Không, tôi cần phải tỏ ra với những người nào để làm hại đến tôi học của tôi.
 - Những ai để làm hại tôi học của ông? ông nói rõ ra cho tôi nghe thử.
 - Bà nó cứ yên tâm, tôi không để bà nó nghĩ ngợi đầu đầu. Những người làm hại tôi học của tôi là những người nào chỉ trong một giờ

đồng hồ mà kn của tôi đến những năm trăm nghìn phát lạng.
 Bà Đờng-lát giận dữ nói:
 - Tôi không hiểu ông muốn nói gì.
 - Tại bà nó không muốn hiểu. Tôi xin nói rõ hơn nữa: tôi vừa là một tỷ triệu nghìn phát-lạng.
 Bà Đờng-lát cười lại và nói:
 - Ông muốn đồ lỗi tại tôi phải không?
 - Chính tại bà nó chứ còn ai nữa!
 - Ông là tỷ triệu nghìn phát lỗi tại tôi?
 - Nhưng đầu thế nào cũng không phải lỗi tại tôi.
 - Tôi xin nói cho ông biết lần sau cũng: đừng nói từ bực với tôi: tôi không quen nghe tiếng Ky ở nhà của mẹ tôi, cả ở nhà chồng trước tôi, tôi ghét lắm.
 - Phải, họ có đồng xu nhỏ nào đầu mà nói đến từ bực.
 - Kỳ cũng là một cô. Ở đây tôi rất ghét những tiếng riêng về tiền bạc, lại càng ghét hơn nữa là giọng

nói của ông.
 - Cũng là thiệt, thế mà tôi tưởng bà nó để ý đến công việc của tôi hơn ai hết kia chứ.
 - Tôi? Ông có những cô gì không mà dám nói như vậy?
 - Ôi, chứng có? Chán van chán van! Kỳ họ tuân thủ hai có phải là chính bà nó đến nói với tôi trước hết về trái phiếu Ha-ti không? có phải bà nó làm những việc chiế tàu vào bến Ha-yo-rô, đem tin rằng người ta sắp trả khoản quốc trái mà ai nghĩ đến tưởng đã hủy đi rồi. Tôi nghe theo lời bà nó, tôi mua lại trái phiếu Ky, nên tôi được bốn trăm nghìn phát lạng. Bữa cho bà nó trăm nghìn phát lạng để bà nó muốn đàng về việc gì thì đàng, tôi không biết tôi.
 - Bữa tháng ba, có việc bán đường xe hóa; có ba hội đầu giá ngang nhau; bà nó đến nói với tôi rằng bà nó đoán thế nào bộ Mi-di cũng được, tôi bèn lập tức bán đến hai phần ba vốn vào hội Ky, tôi được một triệu, lại biết cho bà nó hai trăm năm chục nghìn phát lạng. Số tiền đó bà nó dùng làm việc gì?
 - Ông cứ kể, kể luôn, kể cho hết xem.
 - Thong thả, tôi sẽ kể hết, không cần bà nó phải nói.
 - May thay!
 (Còn nữa)

